

mindeliges, og navnlig i den almindelige Credits Interesse ved saa skarpt at udtale den Dabel, som fortjenes, hvor et saadant Forhold finder Sted. Jeg haaber, at Thinget vil støtte os, at det ved at nægte Pensionen vil vise, hvad det mener om disse Forhold, og at det ogsaa mener, at den Regjering, der har haat at gjøre med denne Sag, ikke er gaaet saa strengt og alverligt tilværks, som Thinget havde ønsket, og som der var al Anledning til.

Spønsked: Jeg frafaldt før Ordet, fordi det forekom mig, at Sagen var saa tilstrækkelig ubdebatteret, at det høie Thing, efter endnu at have hørt den høitærede Finantsminister, neppe kunde ønske at modtage videre Oplysninger; men det Foredrag, vi senere have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Ablér) paa Mindretallets Vegne, foranlediger mig dog til nogle Ytringer. Det forekommer mig, at den Sætning, hvormed han endte sit Foredrag, giver Mindretallets Forslag større Dimensioner, end oprindeligt var paatænkt, idet der herefter næsten vilde ligge et Dabelsvotum deri mod det vedkommende Ministerium; men dette maa formeentlig være en Grund mere til at vogte sig for at stemme for et Forslag, der kan opfattes paa en saa forskjellig Maade. Der er endvidere et andet Udtryk, jeg vil fremhæve. Det ærede Medlem syntes at bebrejde den entledigede Embedsmand, om hvis Forhold her er Spørgsmaal, at han ikke før har taget til Gjenmæle imod, hvad der er fremsat om ham, men jeg skal dog udtale, at, hvad der er fremsat fra Staterevisionens Side, endnu ikke kan siges i den Grad at tilhøre Offentligheden; at det har været nødvendigt for ham at svare derpaa ad den Vej, som ene har kunnet staae til hans Naadighed, nemlig gennem Pressen. Der kan vistnok være forskjellige Meninger om, paa hvilket Tidspunkt det er rigtigt at tage til Gjenmæle, men jeg troer, at man maa overlade det til en Mand, der er haardt angreben, selv at vælge, paa hvilken Tid han maatte ansee det for rigtigt at tage til Gjenmæle, som det ogsaa er min Mening, at han vil behøve. Jeg troer i alt Fald ikke, at man kan rette det som en Bebrejdelse eller som et Argument imod ham, at han med rigtig Taet har afholdt

sig fra ethverformhelt Forsvar gennem Pressen, saalænge denne Sag stod paa for Rigsdagen. — Det ærede Medlem har i et tidligere Foredrag brugt det Udtryk, at en eventuel Fremgangsmaade fra den Vedkommendes Side var skamløs, og skjøndt han har bortforklaret dette Udtryk ved at meddele sin individuelle Opfattelse deraf, skal jeg dog tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er aldeles umuligt for den Paagjældende at anvende den betegnede Fremgangsmaade for at fritage sig for den Anklage, at han gik skamløst tilværks; thi hvis Pensionen her nægtes, har den Paagjældende aldeles ikke det Middel at faae sin Sag undersøgt for Domstolene. Han kan ikke selv sætte sig under Action, og det vilde vistnok, som Sagen staaer, være meget unyttigt for ham at begjære sig sat under Action; og efter den høitærede Finantsministers Udtalelser maa vi antage, at Regjeringen end ikke vil imødekomme et Ønske af ham selv om at blive tiltalt eller faae sit Forhold prøvet paa den Maade. Ved en Sag, som han skulde anlægge, for at faae sin Pensionsret anerkjendt, kan Spørgsmaalet ikke komme for, thi selv om han kunde finde en Sagfører, der var godmodig nok til at skrive en heel Bog til Forsvar for ham, vilde Domstolene ikke gaae ind paa en Drøftelse af Realiteten, men de vilde ganske simpelt indskrænke sig til at constatere, at Vedkommende i Henhold til Pensionslovens § 1 er afskediget i Naade med Pension. Af den Grund vilde de tilkjende ham hans Pension, men de vilde lade ligge aldeles uberørt, hvad der igrigt var anført til hans Forsvar. Jeg seer saaledes ikke, hvorledes den Paagjældende paa den Maade, som det ærede Medlem har tænkt sig, skal kunne frigjøre sig for den Bebrejdelse, han har udslynget imod ham. Overhovedet forekommer det mig, at Mindretallet ikke noksom har klargjort for sig selv, hvad der i denne Sag er det Praktiske baade for den Vedkommende og for Thinget. Jeg troer, at det, som den høitærede Finantsminister har fremhævet, ingen Skade er til i en Sag som denne at tage et væsentligt Hensyn til Juristernes Betragtning og at lade sig veilede deraf ved Spørgsmaal om juridiske Anliggender. Det umiddelbare Indtryk og den umiddelbare